

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 345/2024-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Topoľčany (v súčasnosti Okresného súdu Nitra) v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cpr/7/2022, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoPr/3/2023-297 z 27. júla 2023 a proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2CdoPr/9/2023 z 30. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa podaním označeným ako „*Genéza veci na podanie ústavnej sťažnosti na ÚS SR podľa čl. 127 Ústavy SR proti porušeniu základných práv a slobôd upravených Ústavou SR a ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy*“, doručeným ústavnému súdu 15. júna 2024 domáha „*spracovania podania ako ústavnej sťažnosti v zmysle čl. 127 ods. 1 Ústavy*“ a následného zrušenia uznesenia krajského súdu č. k. 25CoPr/3/2023-297 z 27. júla 2023 a uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2CdoPr/9/2023 z 30. januára 2024. Zároveň žiada, aby ústavný súd nariadil Okresnému súdu Nitra, pracovisku Topoľčany, „*aby napravil procesné chyby spracovania odvolania vo veci sp. zn. TO-5Cpr/7/2022 podľa § 373 ods. 1 CSP tak, aby sa odstránili procesné pochybenia súdu SR a realizovalo sa právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]*“. Zároveň žiada o nové odvolacie konanie a vykonanie iných opatrení na nápravu. Sťažovateľ napokon žiada aj o priznanie finančného zadosťučinenia za pochybenia súdov, ktorého výšku nešpecifikoval.

2. Z podania a jeho príloh vyplýva, že Okresný súd Topoľčany (v súčasnosti Okresný súd Nitra, pracovisko Topoľčany, pozn.) rozsudkom č. k. 5Cpr/7/2022-185 z 12. decembra 2022 zamietol žalobu sťažovateľa o zaplatenie sumy 6 220,52 eur za nezaplatené mesačné odmeny k základnej mzde za dobu trvania pracovného pomeru, ako aj ďalších v žalobe špecifikovaných súm

za nezaplatenú prácu nadčas. Okresný súd zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Krajský súd napadnutým uznesením z 27. júla 2023 odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu odmietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu v podstatnom vyplýva, že odvolanie žalobcu, ktoré je podaním vo veci samej, nebolo podpísané v súlade so zákonom o e-Governmente ani nebolo včas doplnené, preto ho bolo potrebné v zmysle § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) odmietnuť.

3. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ podanie označené ako „*Sťažnosť na odvolací súd s návrhom nápravy*“, v ktorom vyčítal napadnutému rozhodnutiu rôzne nesprávnosti a domáhal sa jeho zrušenia. Po výzve okresného súdu sťažovateľ doplnil, že ide o opravný prostriedok proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Podanie sťažovateľa posúdil najvyšší súd ako dovolanie, ktoré napadnutým uznesením z 30. januára 2024 zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Podstata argumentácie sťažovateľa spočíva v tvrdených procesných nedostatkoch v postupe konajúcich súdov, ktoré nesprávne vyhodnotili podania sťažovateľa. Vydané rozhodnutia krajského súdu a najvyššieho súdu preto považuje sťažovateľ za nezákonné. Sťažovateľ je presvedčený, že krajský súd nezákonne odmietol jeho odvolanie, keď okresný súd nepostupoval v zmysle § 373 ods. 1 CSP, teda nevyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov odvolania.

5. Sťažovateľ zároveň osobitne uviedol, že 31. augusta 2023 podal okresnému súdu sťažnosť podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sťažnostiach“), kde namietal predmetné procesné pochybenie súdu podľa § 373 ods. 1 CSP. Dňa 21. septembra 2023 predseda krajského súdu vo svojej odpovedi uviedol, že by malo ísť o mimoriadny opravný prostriedok. Následne sťažovateľ 21. februára 2024 prevzal napadnuté uznesenie najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania, ktoré on nepodal. Sťažovateľ je presvedčený, že jeho podanie nebolo posúdené správne, keďže nešlo o dovolanie, ale o sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach.

6. Nesprávny procesný postup, keď okresný súd sťažovateľa nevyzval na odstránenie nedostatkov uvedených v jeho odvolaní v zmysle § 373 ods. 1 CSP, tak nebol odstránený, najvyšší súd následne nezákonne posúdil podanie sťažovateľa ako dovolanie, o ktorom nezákonne rozhodol. V dôsledku uvedeného malo byť porušené právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd po preskúmaní obsahu podania sťažovateľa konštatuje, že ide o návrh na začatie konania podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavnú sťažnosť) napriek skutočnosti, že má viaceré formálne a obsahové nedostatky. Ústavný súd sťažovateľa na odstránenie týchto nedostatkov nevyzval, keďže z obsahu príloh pripojených k návrhu je zrejmé, že ani prípadné odstránenie nedostatkov by nevedlo ústavný súd k inému záveru, ako je odmietnutie ústavnej sťažnosti.

8. Jednou zo základných podmienok, ktorá musí byť v konaní pred ústavným súdom splnená, je povinné právne zastúpenie kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom. Sťažovateľ, ktorý nie je zastúpený advokátom, môže o jeho ustanovenie ústavný súd požiadať za splnenia podmienok zakotvených v § 37 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Z obsahu ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ napísal ústavnú sťažnosť sám a o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom nepožiadaval. Z uvedeného dôvodu ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nesplnil podmienku povinného právneho zastúpenia vyplývajúcu z § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Táto skutočnosť zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia procesnej podmienky konania – povinného právneho zastúpenia advokátom v tomto konaní.

9. Prijatiu ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie zároveň bránil fakt, že sťažovateľ ju doručil ústavnému súdu oneskorene. Ústavný súd v danej súvislosti poukazuje na § 124 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

10. Napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo účinky právoplatnosti 28. augusta 2023 a napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo účinky právoplatnosti 21. februára 2024. Ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 15. júna 2024, teda viac ako po 2 mesiacoch po uplynutí lehoty stanovenej § 124 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto nebol oprávnený zaujať vecné stanovisko k argumentácii uvedenej v ústavnej sťažnosti a súbežne odmietol ústavnú sťažnosť aj podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskoreného podania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2024

Libor Duľa
predseda senátu